

شوهنامه
نکات و شرفاری

سرشناسه	: نوع پرست، فرهاد، ۱۳۵۷ -
عنوان و نام پدیدآور	: شیوه‌نامه نگارش و نشر فارسی/ فرهاد نوع پرست.
مشخصات نشر	: تهران : آماره، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۱۴۳ ص.: جدول .
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۴۶-۱۲-۶
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: کتابنامه.
موضوع	: نگارش علمی و فنی
موضوع	: نقطه‌گذاری
موضوع	: ویراستاری
موضوع	: نویسندگی
رده بندی کنگره	: PIR ۲۸۳۹/ن۹ م۳ ۱۳۹۴
رده بندی دبیوی	: ۸۰۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۱۱۳۱۸۲

شوهنامه رکازش و شرفاری

فرهاد نوع پرست

نشرآماره

عنوان کتاب: شیوه‌نامه نگارش و نشر فارسی

Title: The style of writing & publication of Persian language

تألیف: فرهاد نوح‌پرست

Author: Farhad Nouparast

شابک: ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۷۴۴۶ - ۱۲ - ۶

ISBN: 978-600-7446-12-6

چاپ دوم، ۱۳۹۶

The First Edition Published: 2017

تیراژ: ۳۰۰ نسخه

Circulation: 300 impression

هرگونه کپی‌برداری، اسکن و میکروفیلم، جزئی یا کلی بدون اجازه مکتوب نشر آماره ممنوع بوده و پیگرد قانونی دارد

No portion of this book may be reproduced by any without the express written process or technique consent of the publisher (Amareh Press)

محتوای اصلی کتاب بازتاب اندیشه‌های پدیدآورنده توسط ناشر می‌باشد و مسئولیت درستی آن به عهده‌ی ایشان می‌باشد

The views expressed in this publication represent those of the individual Authors and Editors. These views do not necessarily reflect endorsement by the Publisher (Amareh Press)

© تمامی حقوق چاپ و نشر برای نشر آماره محفوظ است

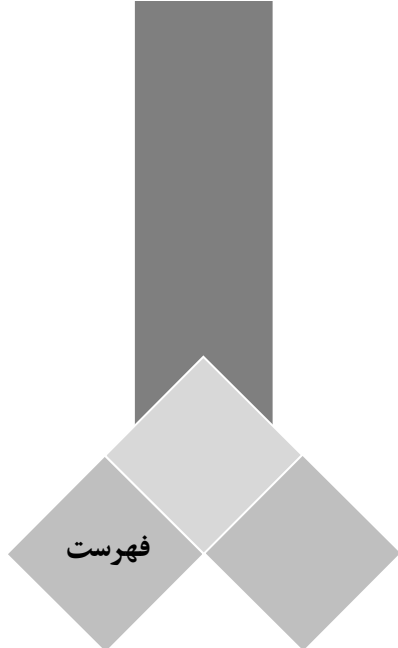
ALL RIGHTS RESERVED: for the Amareh Press©

دفتر مرکزی نشر آماره: تهران، میدان انقلاب، خیابان انقلاب، ابتدای خیابان دوازده فروردین، پلاک ۳۱۶، واحد ۴

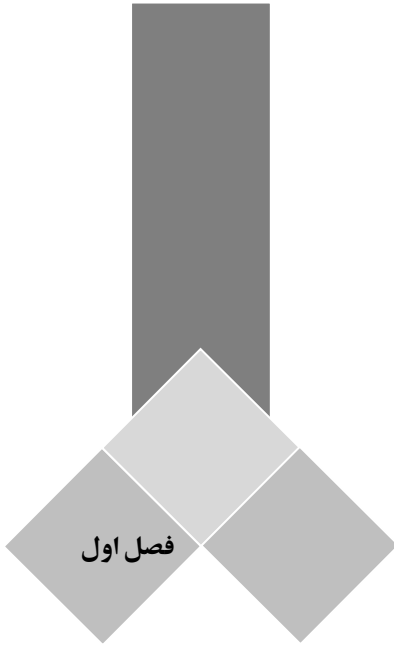
تلفن ۰۹۳۶۸۷۶۴۳۹۱

برای آگاهی از مراکز فروش و سایر اطلاعات به وب‌سایت نشر آماره مراجعه کنید:

www.nashreamareh.ir

۶.....	فصل اول: شیوه نگارش فارسی.....
۴۷.....	فصل دوم: نشانه گذاری.....
۶۵.....	فصل سوم: اجزا و قطع نشریه‌ها.....
۷۳.....	فصل چهارم: شیوه نقل مآخذ.....
۸۷.....	فصل پنجم: نمایه و واژه‌نامه.....
۹۳.....	فصل ششم: پیوست‌ها.....
۱۴۵.....	منابع و مآخذ.....

شیوه نگارش فارسی

مقدمه

تا کنون در باره خط فارسی و مسائل مربوط به نگارش آن، شیوه‌نامه‌های گوناگون توسط استادان فن تهیه و ارائه شده است که در برخی از آنها اصول و مبانی درست‌نویسی املائی فارسی به روشنی مطرح شده است. آنچه در این فصل می‌آید، گزیده‌ای از نکاتی است که رعایت آن‌ها موجب درست‌نویسی و از همه مهم‌تر، یکسان‌سازی در شیوه نگارش فارسی در کتاب‌های نشر آماره خواهد شد.

الف) رسم الخط

۱- همزه و طرز نگارش آن در فارسی

در زبان فارسی « همزه » را می‌توان به این صورت‌ها نوشت: ؤ، ؤ،

ء، اُ

قاعده‌های همزه در زیر می‌آیند اما علامت « ء » که بر روی واژه‌های فارسی مانند:

نتیجه پژوهش یا رایانه من می آید، با همزه‌ی عربی ارتباطی ندارد و از لحاظ شکلی مخفف « ی » است. در این مورد توصیه می‌شود از درج « ء » خودداری شود.

مانند: نتیجه پژوهش ، رایانه من ، سالنامه آماري و ...

۱-۱- همزه ممکن است در وسط واژه بیاید، در این صورت:

۱-۱-۱- اگر واژه فارسی باشد، هرگز در میان آن، همزه نمی آید. بنا بر این همواره

با « ی » نوشته می‌شود؛ مانند:

آین	نه به صورت	آین
پائیز	نه به صورت	پاییز
پائین	نه به صورت	پایین
بینائی	نه به صورت	بینایی
روئیدن	نه به صورت	روییدن

۱-۱-۲- اگر واژه عربی است و به فارسی آمده، همزه میانی:

- پس از مصوت کوتاه « a »، در صورتی که ساکن باشد به صورت « ا » نوشته

می‌شود: تألیف، تأثیر، رأس، مستأجر و ...

- پس از حرف مصوت کوتاه « a » و پیش از حرف مصوت بلند آ

« â » به شکل « آ » نوشته می‌شود: مآخذ، مآل و ...

- پس از صامت ساکن و پیش از حرف مصوت بلند آ « â » به صورت « آ »

نوشته می‌شود: قرآن، مرآت و ...

- پس از مصوت ا « o » به شکل « و » که روی آن علامت « ء » قرار می‌گیرد:

مؤسس، سؤال، مؤثر، توأم، رؤسا، مؤسسه و ...

- پیش از مصوت کوتاه « e » را معمولاً فارسی زبانان با « ی » می‌نویسند. مانند:

مصایب، ملایک، غایب، سایر، نایل، علایم، جایزه، دایم و...

جزء پنج مورد بالا در سایر موردها، همزه میانی واژه‌های عربی یا واژه‌های خارجی که در ترجمه به فارسی همزه گرفته‌اند، در زبان فارسی به صورت «ئ» نوشته می‌شوند. مانند: ائتلاف، رئیس، مسئله، مسئول، توطئه، ارائه، مسائل، هیئت، قرائت، سوئد، ژوئن، ژوئی و...

۱-۲- همزه ممکن است در پایان واژه بیاید، در این صورت:

- پس از مصوت کوتاه « a » به صورت « ا » می‌آید: مبدأ، منشأ، خلأ و...

- پس از مصوت بلند او « u »، ای « e » یا حرف ساکن به صورت « ء » نوشته

می‌شود: سوء، شیء، جزء، بطیء و...

همزه این دسته از واژه‌ها هنگام چسبیدن به « ی » نسبت، وحدت یا نکره، به

صورت « ئ » نوشته می‌شود: جزئی، سوئی و...

- پس از مصوت کوتاه اُ « o » به صورت « و » می‌آید: لؤلؤ، تالؤلؤ و...

- پس از مصوت بلند آ « â » حذف می‌شود:

ابتداء	نه به صورت	ابتدا
انتها	نه به صورت	انتهاء
امضاء	نه به صورت	امضا
اجراء	نه به صورت	اجرا

در پایان این گونه واژه‌ها، در حالت نسبت و همراهی با « ی » وحدت و نکره و در

اضافه، « ی » قرار می‌گیرد: ابتدای، امضای، اجرای و...